

Den jyske Vækkelsesprædikant var hurtigt bleven en kendt Figur i de københavnske Gader. Man havde maattet indrømme »Femte Juni«, at han var en Seværdighed. Baade ved sit Udseende og sin landlige Klædedragt tildrog han sig Opmærksomhed. Overalt i Byen talte man om den afsatte Præst. Hans besynderlige Udtalelser drøftedes ved Kaffen og Cigaren efter alle københavnske Middagselskaber. Navnlig blev Folk interesserede, da det forlød, at flere yngre Kunstnere og Forfattere havde ladet sig paavirke af hans Forkyndelse og erklæret sig for en Tilbagevenden til Kristendommen. Der taltes om flere opsigtvækkende Omvendelser. Stor Sensation havde det saaledes vakt, at den unge, ekscentriske Digter Harald Bohse, en Søn af Rektoren, i et Interview havde udtalt sig til Günst for Troen paa en levende Gud. Flere ansete Familjer var i den Anledning begyndt at holde en Missions-tidende ved Siden af »Femte Juni« og et af Byens humoristiske Ugeblade.

Henne i »Lysesaksen« var der uhyggeligt tomt de Aftener, da Mads Vestrup holdt sine Møder. Ved det store Hjørnebord, der var forbeholdt Kunstnerkresen, sad kun tykke Møller og strøg sig sløvt ned over sin Napoleonslok. Men ogsaa ham havde de sidste Tider iøvrigt forandret. Hans Skikkelse var bleven endnu mere svampet, Hudfarven endnu mere